

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
עפ"ג 38251-01-20

המעוררת **מדינת ישראל / מס הכנסה חקירות ירושלים**
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

- המשיבים**
- 1. [REDACTED]**
 - 2. [REDACTED]**
 - 3. [REDACTED]**
- ע"י ב"כ עו"ד נדב גדליהו**

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא
השופט שמואל הרבסט) מיום 5.12.19 בת"פ 48573-08-15.

כללי

1. המשיב הורשע, על יסוד הודאתו, בחמש עבירות של אי הגשת דו"חות במועד ובשתי עבירות של אחריות מנהלים, ונדון ל - 250 שעות של"צ, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. המשיב שימש כמנהלן הפעיל של הנאשמות 1 ו-2, שתי חברות פרטיות אשר עסקו בהפעלת חנויות בגדים. מחזור עסקאותיה של הנאשמת 1 בשנת 2012 היה 4,451,346 ₪ ומחזור עסקאותיה של הנאשמת 2 בשנת 2012 היה 3,365,644 ₪. כתב האישום כולל 5 אישומים. אלה המעשים: האישום הראשון מייחס למשיב

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
עפ"ג 38251-01-20

ולנאשמת 1 אי הגשה במועד לפקיד השומה, את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2012. האישום השני מייחס למשיב ולנאשמת 2 אי הגשה במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 2 לשנת המס 2012. אישומים 5-3 מייחסים למשיב עבירה של אי הגשת דו"חות לשנות המס 2011, 2012 ו-2013.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להטלת עונש מאסר בפועל ההולם את חומרת מעשיו של המשיב. לעמדתה, העונש שהושת על המשיב אינו הולם את חומרת העבירות, נסיבותיהן, מדיניות הענישה הנוהגת, הקלות בה עבירות אלו מבוצעות והפגיעה בערכים המוגנים בשים לב לכך שמערכת מס תקינה מבוססת על דיווח שוטף ונכון של נישומים לרשויות המס, המאפשר לרשויות המס לשום שומת אמת; לגבות את המס במועד ולמנוע העלמת מס. לשם שמירה על ערכים אלה ועל מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים קובעת הפסיקה כי יש להשית מאסר בפועל בגין עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. כמו כן, נטען כי שגה בית משפט קמא בכך שמיקם את עונשו של המשיב בחלקו התחתון של מתחם העונש שקבע, חרף אי הסרת המחדלים. לעמדת המערערת, אי הסרת המחדלים מצד המשיב מלמדת על כך שהוא נמנע מלקיחת אחריות אמיתית על מעשיו ומיקומו בחלקו התחתון של המתחם בנסיבות אלה שולח מסר סלחני לעברייני מס ויוצר תמריץ שלילי להסרת מחדלים בתיקים דומים. בענייננו, מעת שהוגש כתב האישום ועד שניתן גזר הדין חלפו 4.5 שנים בגין דחיות שביקשה ההגנה לצורך הסרת המחדלים, אך חרף הזדמנויות רבות אלה המשיב, לא הסיר את המחדלים המהותיים, באי הגשה של הדו"חות של משיבות 1-2.

עוד נטען, כי בית משפט קמא שגה בקביעתו כי העסקים שניהל המשיב ספגו הפסדים וכי לא נגרם נזק כלכלי למדינה מאחר שמדובר בדו"חות הפסד. המערערת טוענת כי קביעה זו נסמכת באופן שגוי על כך שעניין זה לא הוכחש על ידה. המערערת טוענת כי אין לה כל יכולת לאשר או להכחיש כי מדובר בדו"חות הפסד שכן המשיב, מעולם לא הגיש את הדו"חות של משיבות 1-2. יתרה מזו, המערערת טענה בטיעונים לעונש כי הסכום המצטבר של עסקאותיהן עומד על כ- 7.8 מיליון ₪, באופן שממחיש ביתר שאת את הנזק שנגרם לקופת המדינה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
עפ"ג 38251-01-20

עוד טוענת המערערת, כי שגה בית משפט קמא בכך שסטה לקולה מהמלצת שירות המבחן מבלי שנימק את החלטתו כדבעי בנימוקים מבוססים וכבדי משקל. כמו כן, עונש של של"צ שניתן למערער לאחר שסירב לבצע עבודות שירות נותן תמריץ בידי נאשמים לסרב ולהציב קשיים בפני הממונה על עבודות השירות על מנת לזכות בעונש מקל. בכך, יוצא חוטא נשכר. הוסף, כי העונש קל יותר ממקרים בהם הוסרו המחדלים. וכן – עד היום לא הוסרו המחדלים (למעט הגשת דוחות אישיים). גזר הדין, אינו עומד ברף הענישה כפי שנקבע בפסיקה וחורג לחלוטין מרמת הענישה הנוהגת והרצויה בהפנייתה להלכה פסוקה במקרים דומים שיש בהם לפי דידה כדי לתמוך בהחמרה בעונשו של המשיב. לנוכח כל האמור נטען כי יש מקום להטיל עונש מאסר לריצוי בפועל למרות כל הנסיבות האישיות של המשיב.

ב"כ המשיב טען כי כל טענות המערערת נטענו לפני בית משפט קמא. המשיב לא חלק על מתחם הענישה והמחלוקת היא לעניין מיקומו בתוך המתחם, כאשר המערערת, מבקשת למקם את המשיב בנקודה גבוהה יותר במתחם. נטען כי שאלת המיקום במתחם, אינה מהווה עילה להתערבות בגזר הדין והחלטת בית משפט קמא היא סבירה לחלוטין. המשיב נטל אחריות מראשית הדרך. ככל שהמערערת הייתה סבורה שהעלים מס, היו ננקטים הליכים בהתאם. בנוסף, בתו של המשיב נפגעה באירוע אחר (הוגשו מסמכים המאשרים זאת), ומכאן, יש מקום, בנוסף, להיעתר לבקשה לאיסור פרסום (בקשה לה הסכימה המערערת). מצבה של הבת, כפי שפורט, קשה מאוד. נתונים אלו לא היו לפני בית משפט קמא ומדובר בנסיבות אישיות מאוד משמעותיות לגזר הדין ולערעור. מאסר של ממש עלול לפגוע בנושיות בביתו וכן בבנו של המערער. המשיב במצב כלכלי לא קל, הוא עובד כיום כשכיר שלא לדבר על השלכות תקופת הקורונה על ההשתכרות. לכן, אין מקום גם למאסר בעבודות שירות. המשיב לא התנגד בפני הממונה לעבודות שירות, כי אם הודיעו כי נוכח נסיבותיו, הוא לא יוכל לבצען. הסנגור הוסיף כי המשיב, מוכן ללכת שוב לממונה על עבודות השירות.

המשיב הוסיף, בדבריו, כי ביתו ומכוניתו נלקחו ממנו בעקבות הנפילה הכלכלית בשנת 2013 עקב קשיים וחובות של החברות. הוא עמוד התווך לילדיו כיום, והוסיף עוד כי הוא מצטער על אשר אירע באי הגשת הדו"חות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
עפ"ג 38251-01-20

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי [REDACTED]
 [REDACTED]
 [REDACTED] בתקופת הדחייה, המשיב התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן. ביחס לביצוע העבירות המשיב הביע חרטה אך נטה לטשטש את אחריותו. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית וביקש לשלב בטיפול קבוצתי בתחום המרמה, אך המשיב שלל זאת ופנה לטיפול פסיכולוגי דרך קופת החולים. פורט, כי למשיב דפוסי התמודדות בעייתיים ומגמתיים וכי הוא בעל מודעות נמוכה לדפוסי. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות. לעמדת שירות המבחן הטלת עונש מאסר בפועל תפגע בסיכויי שיקומו של המשיב והומלץ על הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה. לאחר שבית משפט קמא ביקש משירות המבחן לבחון אפשרות לביצוע של"צ, המליץ שירות המבחן על הטלת של"צ בהיקף של 300 שעות במקום עבודות השירות ולהטיל גם צו מבחן לשנה.

הממונה על עבודות השירות

5. הממונה על עבודות השירות בדק, במסגרת ההליך בבית משפט קמא, את המשיב ומצא כי הוא יכול לעבוד בעבודות שירות במגבלות המתחשבות במצבו הרפואי. אך המשיב, לא הסכים לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ובתנאים שקבע הממונה ונימק זאת בקשייו הכלכליים. במסגרת הדיון בערעור, הומצאה חוות דעת נוספת מטעם הממונה ונמצא למשיב מקום לביצוע עבודות השירות על פי הסכמתו.

דיון

6. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, הבעת חרטה והעדר הרשעות קודמות. במכלול הנסיבות לקולה יובא גם מצבו הבריאותי של המשיב. מאידך, לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע לאורך תקופה ארוכה וביחס לשתי חברות שמחזור ההכנסות המצטבר שלהן עולה על 7.5 מיליון ₪. בית המשפט נוהג להתחשב בקביעת עונשו של נאשם בתיקון העיוות שנגרם מעבירותיו מה שמגשים גם את האינטרס הציבורי לסילוק המחדל בעבירות מס ולהשלמת החסר בקופת המדינה (ראו: רע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (25.10.2015)). המשיב, לא הסיר את

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד

כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

עפ"ג 38251-01-20

המחדל חרף אורכות רבות שניתנו לו ויש לתן לכך משקל בקביעת עונשו. שכן, הדו"חות שנתיים שעל נישומים להגיש לרשות המסים, משיתים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה, בהיותם כלי עזר ראשון במעלה למילוי החובה של רשות המסים לקיום הליך גבייה סדור והוגן (רע"פ 9/09 מזרחי נ' מדינת ישראל (6.1.2009)). בלעדי הדו"חות, מוקשה לקבוע כי החברות היו לא רווחיות בשנות המס נשוא כתב האישום.

עבירות מיסים הינן קלות לביצוע וקשות לגילוי, ומשכך, נקבע כי שיקול ההרתעה בעבירות אלה הינו משמעותי ויש להשית עונשי מאסר בפועל (ראו: רע"פ 3137/04 חגי' נ' מדינת ישראל (18.4.2004)).

בנסיבות אלה העונש של של"צ, אינו הולם את חומרת העבירות ואת עקרונות ההלימה וההרתעה שבבסיס מטרות הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין, והיה מקום להטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

עם זאת, נוכח הנסיבות החריגות אשר פורטו לפנינו, ניתן לגזור על המשיב עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. לפיכך הערעור מתקבל, וחלף השל"צ ירצה המשיב מאסר בפועל לתקופת 6 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה.

המשיב יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 27/6/21.

ניתן היום, כט' באייר, תשפ"א, 11 במאי, 2021, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

מרים ליפשיץ-פריבס

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד